

SVĚDECTVÍ PASTORA DANIELE EKECHUKWU

Svědectví pastora, který byl vzkříšený z mrtvých

Přeloženo z : www.finalfrontier.org.uk z knihy, video nahrávky Dr. Richarda Kenta „The Lazarus Phenomenon“ a z brožury Daniele Ekechukwu po domácku vytištěné: „The miracle of the 20 century“.

Přeloženo a umístěno na internetové adrese: www.knihy.own.cz s písemným svolením Dr. Richarda Kenta

Překlad Lubomír Zimmer 2008

Příběh Daniele Ekechukwu je uveden v knize „The Lazarus Phenomenon“ (Fenomén Lazara) s jeho vlídným svolením.

Emailová adresa pastora Ekechukwu: messagefromthedead@yahoo.com

Příběh pastora Daniele Ekechukwu je uveden ve filmu „Fenomén Lazara“, který můžete shlédnout a zdarma stáhnout z internetové adresy www.finalfrontier.org.uk Jeho příběh je natočen v Nigerii, a zahrnuje v sobě počítačově vytvořené scény nebe a pekla. V tomto filmu je skutečný záběr, když byl Daniel vzkříšen z mrtvých poté, co byl tři dny mrtvý. Daniel má svůj vlastní úmrtní list z 30. listopadu 2001, a mnoho lidí jeho vzkříšení dosvědčuje. To zahrnuje jeho rodinu, přátele, lidi v církvi, doktory medicíny, a majitele pohřebního ústavu.

Pastor Daniel Ekechukwu jel jednoho dne skrze rušnou ulic na cestě domů v Lagos, Nigerii. Nebylo na něm nijak vidět, že planul hněvem vůči své manželce. Pán Ježíš ale zasáhl do života Daniele, aby ho přinesl zpět do reality. Daniel vypráví svůj příběh ze svého domu v Lagos.

„Byl právě čas Vánoc, a moje rodina vždy oslavuje narození Ježíše spolu s celou rodinou a přáteli. Přijel jsem domů pár dnů před svátky, s kozlem pro mého otce. Minulý týden ve čtvrtek jsem se pohádal se svojí manželkou, Nnekou. O týden později ve čtvrtek večer zaklepala na dveře od mého pokoje, ale já jsem jí odmítl otevřít dveře. Následující ráno znovu klepala na moje dveře a znovu jsem jí neodpověděl. Když jsem vyšel ze svého pokoje, řekla mi: „Dobré ráno táto“, ale já jsem ji ignoroval, a nemluvil jsem s ní. Protože mě urazila, tak jsem odešel z domu. Byl jsem na ni velmi nahněvaný. Odjížděl jsem z domu a ani jsem si nevšímal svého syna, a téměř jsem přejel našeho domácího pejska. Později mi bylo řečeno, že můj syn se mojí manželky zeptal kde jsem, a ona mu řekla, že se brzy vrátím.“

„Odjel jsem, abych přivezl toho kozla svému otci v Owerri. Když jsem dorazil na místo, uviděl jsem svého otce a řekl jsem mu: „Ahoj tati, mám pro tebe kozla“. Vyndal jsem toho kozla z auta a dal jsem mu ho. Poté jsem zase nasedl do auta, abych se vrátil domů. Slunce pomalu zacházelo, když jsem se vracel domů a tak jsem spěchal, abych dorazil co nejdříve. Minul jsem nějaký nákladník a poté moje auto přestalo být ovladatelné. Právě jsem sjížděl z prudkého kopce a měl jsem najet na další polní cestu. Šlapal jsem na brzdy, ale nefungovaly. I když jsem brzdy opakovaně sešlapával, tak nefungovaly. Ostatní auta na mě troubila a chodci na mě křičeli, ale nemohl jsem s tím nic dělat. Vjel jsem do palmy. Celá ta věc byla velmi podivná. Zdálo se mi, jako kdybych všechno viděl jakoby ve zpomaleném filmu a najednou nastala tma.“

„Moje manželka se o této autonehodě dozvěděla, když viděla nějaké lidi na ulici, jak mě nesou na ramenou po silnici. „Pastor je mrtvý“, volali. Pochopila, že to říkají o mně. Když tam přišla, dověděla se, že nejsem mrtvý, ale byl jsem ve velmi kritickém stavu.“

„Nějací lidé mě vzali do nemocnice, kde mě dali na jednotku intenzivní péče. Manželka tedy cestovala do této nemocnice a našla mě tam. Trval jsem na tom, abych byl převezen k mému rodinnému lékaři v Owerri. Nneka také požádala chirurga, abych byl převezen k mému rodinnému lékaři. Ale bylo jí řečeno, že nejsem v takovém stavu, abych cestoval a že převoz do jiné nemocnice nemusím přežít.“

„Nneka poté podepsala revers, aby mě propustili na její vlastní riziko. Zařídila to, aby mě převezli rychlou sanitkou na kliniku v Oseti, kde působí náš rodinný lékař. Během cesty jsem prožíval velikou bolest, a ztratil jsem vědomí. Najednou jsem uviděl v té sanitce dva anděly.“

Byly tak velicí, že si Daniel později lámal hlavu s tím, jak se do té sanitky mohli vejít. Jeden z nich byl tak vysoký jako celá sanitka. Daniel to chtěl okamžitě říct svojí manželce ale jeden z těch andělů mu dal znamení, aby nic neříkal a okamžitě ho síla k mluvení opustila. Nneka začala plakat, protože měla strach, že Daniel zemře.

„Tito dva andělé mě vzali za ramena a vynesli mě z ambulance. Najednou mě tyto dva andělé opustili a zjistil jsem, že jsem na jiném místě s jedním z těchto andělů.“

„Tento anděl mi řekl „Danieli, musím ti ukázat hodně věcí“. Ukázal mi, místo kde byla shromážděna spousta osob. Byli čistě bílí a jejich tělo vypadalo, že září světlem. Myslel jsem si, že vidím shromáždění andělů, protože všichni vypadali podobně.“

„Mezitím sanitka dorazila na kliniku s mým tělem. Doktor z kliniky zjišťoval, zda mi fungují životně důležité orgány. Jelikož žádné známky života nenašel, tak mě prohlásil za mrtvého. Neka dostala od doktora úmrtní list a bylo jí řečeno, aby jej odevzdala majiteli pohřebního ústavu. Řekl, aby moje tělo bylo položeno do naší místní márnice. Neka ale řekla: „Ne, můj manžel není mrtvý. Nemůže mě opustit a takto zemřít“.

„Anděl mi řekl, že tohle shromáždění není shromáždění andělů, ale lidských bytostí, kteří „když byli na zemi, sloužili Bohu a jejich víra byla soustředěna na Krista Ježíše a žili spravedlivým životem“. Všiml jsem si jemného rozdílu mezi anděly a svatými. Jejich barva byla čistě zářivě bílá. Andělé měli křídla, ale svatí křídla neměli. Svatí chválili Boha jedním hlasem a pozvedali své ruce při zpěvu. Slyšel jsem zvuk mnoha hudebních nástrojů, a jejich zvuk zněl tak nádherně, že ve svém životě jsem nic takového nikdy neslyšel. Toužil jsem se připojit ke zpěvu, ale anděl mi to nedovolil. Tento anděl mi řekl: „Danieli, nechod“. Musím ti ukázat spoustu věcí. Vezmi si tento spis a zaznamenej si všechno, co vidíš“.

„Tohle množství lidí, které jsem viděl, bylo oblečeno světlem a svítily jako slunce. Oni byli zdrojem světla. Svítilo na ně z vrchu ještě jiné světlo, a oni na tohle velmi jasné světlo hleděli. Já jsem se ale na tohle světlo dívat nemohl, protože mě z něj bolely oči. Všichni chválili Boha v dokonalé jednotě, všichni najednou pozvedali své ruce a klaněli, jako kdyby to v nich působil nějaký skrytý mechanismus.“

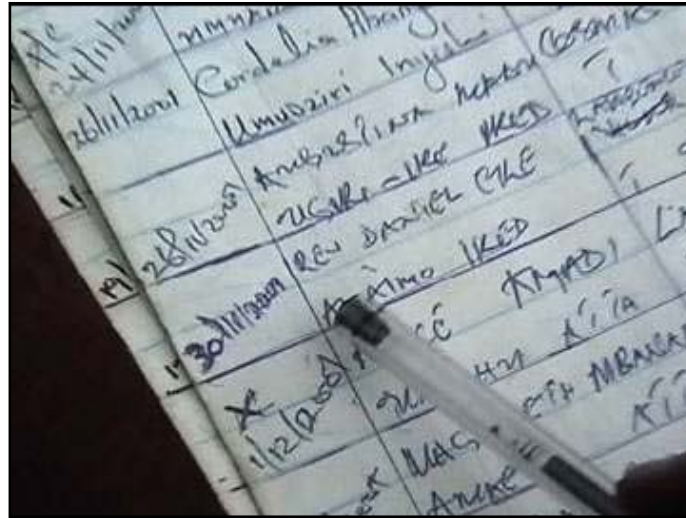
Daniel si všiml, že v zástupu byl jeden muž, který vypadal poněkud starší než ostatní a myslel si, že by to mohl být Bůh; tento anděl, který ho doprovázel, ho ale hned opravil – tento muž byl otec Abraham. (pozn. překladatele: Jesse Duplantis popisuje Abrahama při svém vytržení do nebe následovně: „Abraham vypadal mladě, a přesto na něm bylo vidět, že je to ten starý praotec. Bylo na něm vidět, že je starý věkem, ale ve tváři vypadal mladě.“)

„30. listopadu 2001 bylo moje tělo odvezeno do márnice. Darlington Manu, místní majitel pohřebního ústavu, připravil vše na pohřeb a projednával určité detaily s mojí rodinou.“

*Darlington Manu, majitel
pohřebního ústavu*

REGISTRACE PŘI PŘIJETÍ TĚLA DANIELE EKECHUKWU DO DARLINGTONOVI
MANUHO MÁRNICE 30. LISTOPADU 2001

Přesně před rokem se Nneka modlila poté, co prožila velmi špatný den. Zatímco byla ponořena do modlitby Pán jí dal verš z Bible. Četla verš v Židům 11:35, kde je psáno „Ženy dostávaly své mrtvé vzkříšené“.

„Poté, co jsem zemřel tak Nneka rozjímala nad těmito verši, „Ženy dostávaly své mrtvé vzkříšené“.

Mezitím, co nad nimi rozjímala, jí napadlo, že i když je její muž mrtvý, tak bude vzkříšený zpět k životu, tak jako v Biblických dnech. Poté se jí v sobotu večer zdálo, že viděla tvář svého manžela, který se jí ptal, proč ho nechali v márnici. Řekl jí, že není mrtvý a že ho má zanést do Onitshy kde německý evangelista Reinhard Bonnke káže. Rozhodla se, že tak učiní i když si její rodina myslela, že se zbláznila. Daniel již byl mrtvý 28 hodin.

Anděl mi řekl: Navštivme příbytky, které Ježíš slíbil, že připraví svým následovníkům, těm, které nalezne v poslední den spravedlivé“. Okamžitě jsem se ocitl na novém místě, kde jsem viděl nespočet příbytků (paláců) tak daleko, kam moje oko dohlédlo. Nic na zemi se nikdy nemůže srovnávat s těmito příbytky. I když se jejich struktura podobala našim budovám, byly opravdu neobvyklé, nebyly vyrobeny z pozemského materiálu. Byly vyrobeny z něčeho průhledného jako sklo, a podlaha se zdála, že je vyrobena ze světla. Vypadalo to, jako kdyby byly tyto budovy živé, byl v nich život. Všude byly květiny, a odevšud vycházel překrásný zpěv a chvála.

Anděl mi řekl: „Ježíš dokončil svoji práci příbytků, ale svatí Boží ještě nejsou připraveni. Ježíšův příchod je opožděn, protože Křesťané v církvi ještě nejsou připraveni“. (Tohle se naprosto shoduje s Písmem 2. Petrův 3:11, 12 (KMS) „Když se toto všechno takto rozplyne, jací musíte být ve svatém způsobu života a zbožnosti vy, kteří očekáváte a urychlujete příchod Božího dne! Kvůli němu se nebesa rozplynou v ohni a prvky se žářem roztaví.“)

Daniel slyšel zpěv, ale nikoho neviděl, divil se, odkud tento zpěv přichází. Anděl mu ukázal na květiny okolo příbytku a řekl:

„Ten chvalo zpěv, který slyšíš, je zpíván květinami“. Podíval jsem se a uviděl, že ty květiny se pohybovaly do rytmu hudby. Jako kdyby tleskaly rukama, volaly a chválily Boha. Anděl mi řekl: „Ty květiny čekají na svaté“.

Primitivní Nigerijská márnice, kde bylo tělo Daniele uloženo, nemá chladicí boxy, takže majitel márnice vpíchl do rukou a šlapek chemikálie na nabalzamování. Poté se připravoval k tomu, že nabalzamuje jeho stehno tak, že vyřízne do stehna díru, aby do ní mohl vsunout tubu, skrze kterou chtěl do těla vlít více balzamujících chemikálií. Když se tohle chystal vykonat, najednou dostal ránu, jakoby elektrického napětí, která ho od mrtvého těla odsunula. Tohle ho nijak nepřekvapilo, protože takové podobné nadpřirozené síly zažil již předtím, které ale přisuzoval okultním silám. (Takovéto věci jsou v Africe velmi rozšířené a známé všemi africkými pastory, které znám. Afričané nikdy nechápu skepticizmus Západního světa, co se týče okultních sil.) Když se o tu samou věc pokusil podruhé, dostal ránu znovu, která na nějaký okamžik znehybněla jeho pravou ruku. Domníval se tedy, že Daniel musel být členem, nějakého velmi mocného tajného spolku. Myslel si, že poté, co budou vykonány některé okultní oběti a zařikávání, pak tyto síly, které jsou v mrtvole, ustoupí a pak bude moci svoji práci dokončit. (Tento muž samozřejmě nebyl křesťan, ale poté, co byl Daniel vzkříšený z mrtvých, se obrátil.) Vydal instrukce svému asistentovi, aby tělo Daniele položil k dalším tělům v márnici.

Darlington Manu, který žil kousek od márnice, byl vyrušen v sobotu kolem půlnoci a jednou hodinou ranní chvalo zpěvem, který vycházel z márnice. Uslyšel nějaké zvuky, včetně zpěvu, chvály a tleskání rukou. Divil se, co se to děje a tak se rozhodl, že zjistí, odkud ta hudba vychází. Jakmile se ale přiblížil ke dveřím márnice, tento zvuk přestal. Tohle se opakovalo celkem dvakrát. Když Darlington pátral ve své márnici po zdroji tohoto zvuku, všiml si, že z tváře Danielovy mrtvoly vyzařoval jakýsi druh světla. Tohle ho naprosto znervóznilo. Byl tím tak vyveden z míry, že se v sobotu ráno zkontaktoval s Danielovým otcem a požádal ho, aby mrtvola jeho syna byla z jeho márnice odstraněna.

„Když jsem sledoval ty květiny, jak chválí Boha, anděl mi řekl: „Teď navštívíme peklo.“ Okamžitě jsme se tam ocitli. „Vidíš ty brány pekla?“ Nahoře bylo napsáno: „Vítejte u brány do pekla“. Anděl pozvedl svoji ruku, a když ji dal zpět k sobě tak se ty brány otevřely s velikým rachotem. Mohl jsem slyšet pláč a nářek mnoha lidí, ale nemohl jsem je vidět. Byl to hrozný křik a všichni tito lidé skřípali zuby. Nemohl jsem dost dobře vidět kvůli té temnotě. Z anděla ale vyšlo světlo do této temnoty a poté jsem mohl vidět více jasněji. Bylo tam mnoho lidí. Tito lidé se ničím neodlišovali od lidí na zemi. Byli z každého kmene a národa. Zdálo se, že každý je chycen ve svém vlastním osobním trápení, trápení, které bude pokračovat na věčnost. Lidé jeden s druhým nemohli komunikovat. Tyto zvuky pláče a nářku byly téměř ohlušující. Najednou si mě byli vědomi a začali ke mně volat o pomoc. Volali jen ke mně, zdálo se, že toho anděla nevidí.“

„Duše v mukách ke mně křičela: „Prosím pomoz mi. Jsem pastor. Ukradl jsem peníze z církve a lhal jsem. Pomoz mi prosím. Jsem připraven konat pokání – pomoz“. Všiml jsem si, že jakmile tento pastor učinil tohle prohlášení, tak se tento zdroj moci, který mu způsobovala muka, ještě znásobil. Lidé měli tělo, ale bez krve, a zdálo se, že hoří, ale plameny jsem neviděl.“

Byla tam skupina lidí, kteří pojídali svoje vlastní tělo. To, co snědli, vzápětí vyzvraceli a tyto zvratky se po chvíli samy od sebe vznesly zpět na jejich tělo a znovu se

proměnily v tělo, které znovu pojídali. Tohle probíhalo neustále dokola v nekonečném koloběhu trápení. Anděl řekl: „Tito lidé, které vidíš, jak pojídají své tělo, jsou ti, kteří praktikovali okultní praktiky, zatímco byli na zemi. Zaměřovali se na pojídání lidského masa. A proto teď budou pojídat sami sebe navěky. Sklízejí to, co zaseli“.

(Pojídání lidského masa při okultních praktikách je v Africe běžná věc). Další skupina sestávala s lidí, kteří kradli od ostatních lidí jejich půdu, zatímco byli na zemi. Ti museli svými holými rukama kopat tvrdou kamenitou půdu. Pastor Daniel tam také viděl dávného vojenského diktátora Nigerie. Také tam viděl křesťana, který se zapletl do okultních praktik a odpadl od Pána.

„Uvažoval jsem: „Tohle místo není dobré pro žádnou lidskou bytost, která je stvořena Bohem, aby se na toto místo dostala. Bůh tohle místo nestvořil pro lidské bytosti. On to stvořil pro ďábla a jeho demony. Tvrdohlaví lidé, kteří Boha neposlouchají, stejně tak jako ďábel, na tohle místo půjdou. Tohle je opravdu nebezpečné a strašné místo. Bůh ho stvořil původně pro ďábla a jeho demony.“

Daniel mi řekl:

„Kdyby každý křesťan mohl vidět to, co jsem viděl já, už by nebylo třeba kázat evangelium, protože každý křesťan by se stal živým evangeliem.“

„Anděl mi řekl: „Danieli, kdyby kniha tvého života se dnes uzavřela, pak by bez pochyb bylo peklo tvým údělem“. Tohle byla pro mě naprosto zdrcující zpráva. Řekl jsem tomu andělovi: „Ne, já jsem pastor. Jsem dítě Boží. Jsem znovuzrozený. A kázal jsem po celé zemi. Sloužil jsem Bohu z celého svého srdce!“

Ale v rukou anděla se najednou objevila Bible, a byla otevřena kniha Matouše kapitola 5, kde Ježíš varoval, že jestli někdo nazve svého bratra bláznem, stačí to k tomu, aby byl vydán pekelnému ohni. (Matouš 5:22-24) Anděl mu také připomněl, že Bůh neodpustí naše hříchy, pokud neodpustíme druhým lidem (Matouš 6:14-15), protože budeme sklízet to, co jsme zaseli. Pouze ti, kteří prokazují milosrdenství, těm se dostane milosrdenství (Matouš 5:7).

„Anděl řekl přísně: „Dost Danieli. Po cestě do té první nemocnice jsi žádal Boha, aby ti odpustil. Ale nebyl jsi ochoten odpustit svojí manželce. A proto tvé hříchy nebyly odpuštěny. Je to o tom, že sklízíš to, co jsi zasel. Nemůžeš ukázat neodpuštění svojí manželce, a sklízet odpuštění od Boha.“ Uvědomil jsem si, že jsem odsouzen spravedlivě; můj duch uvnitř mne mi to dosvědčoval. Protože jsem byl nahněvaný na svoji manželku. Začal jsem křičet a naříkat. Řekl jsem: „Pohled, jak jsem zničil svoji duši“. Křičel jsem a naříkal, protože jsem měl strach, a byl jsem zaplaven slzami. Zažil jsem hrozné zděšení před hrůzou pekla. Kdyby mě Bůh chtěl poslat do pekla, pak mu v tom nic nemohlo zabránit.“

Anděl mu ale řekl, aby neplakal; této generaci totiž Bůh daroval vyslyšení požadavku boháče v pekle; Bůh pošle Daniele zpět na zem (Lukáš 16:27-30). Mrtvý člověk vstane zpět k životu a bude varovat lidi před peklem. Anděl řekl, že Danielovo vzkříšení bude sloužit jako znamení a jako poslední varování pro tuto generaci. Daniel tomu z počátku nerozuměl, ale když byl zpět ve svém těle a pročítal si příběh o boháči, uvědomil si, že tento boháč prosil Lazara, aby se mohl vrátit zpět na zem a varovat svoji rodinu před peklem.

„Mezi tím, co jsme spolu rozmlouvali, viděl jsem, jak do pekla dopadají každým okamžikem stovky a tisíce lidí.“

„Nneka mi řekla, že se rozhodla učinit krok víry, abych mohl být vzkříšen z mrtvých. Řekla mému otci, aby rodina nechala moje tělo převézt na shromáždění s Reinhardem Bonnkem. Můj otec s tím ale nesouhlasil a odmítl cokoliv podniknout.“

„Mezitím se ale na druhé straně města věci vyvíjeli zázračným způsobem ve prospěch Nneky. Darlington Manu se zkontaktoval s mým otcem Lawrenceem Eke Imubwabou. Řekl mému otci aby si moje tělo z márnice odnesli, protože v márnici viděl některá neobvyklá znamení. Nevěděl proč se tyto znamení dějí a nechtěl, aby jeho svědomí byl nadále znepokojováno tím, že ohledně této situace nic neudělá. Otec se zeptal proč a Darlington Manu mu odpověděl: „Protože minulou noc se staly podivné věci. Slyšel jsem zpěv a hudbu, která vycházela z márnice. Musíte vzít Danielovo tělo na shromáždění s Reinhardem Bonnkem“.

„Nneka spolu s otcem tedy moje tělo z márnice vzali, oblékli ho, a uložili do rakve. Darlington Manu s nimi cestoval, když vyjeli z Owerri a přijeli do Onitshe, kde Reinhard Bonnke pořádal tažení. Moje tělo bylo položeno do bílé rakve a bylo naloženo do sanitky, která se pro tento účel pronajala. Darlington Manu souhlasil s tím, že půjde společně s nimi a bude svědkem toho, jak budu vzkříšen z mrtvých. Když se dostavili k budově, kde se pořádalo shromáždění, ochranka jim bránila, aby tělo přinesli dovnitř.“

Počítačově vytvořeno – „do pekla dopadají stovky a tisíce lidí“ – každým okamžikem!!!

Pozemek církve byl chráněn federální a státní ochrankou kvůli bezpečí Reinharda Bonnkeho, kterému bylo již několikrát vyhrožováno smrtí a který je velmi nenáviděn Muslimi po celé Africe. (Navíc to bylo několik týdnů po zničení světového centra v New Yorku).

„Nneka mi řekla, že někteří z ochranky na ni byli velice hrubý. Vysvětlovala jim: „Můj manžel Daniel je Boží muž. Měl autonehodu a zemřel.“ Nneka je žádala o svolení přinést moje tělo na shromáždění, aby se Reinhard Bonnke mohl za moje tělo modlit za vzkříšení. Ochranka si ale myslela, že v sanitce může být bomba. Nakonec moje tělo odnesli do jedné malé místnosti vzadu církevní budovy a bylo položeno na stůl. Lidé se začali nad mým tělem modlit, abych se vrátil k životu. Když se lidé modlili, moje srdce začalo tlouci. Když v modlitbách pokračovali, dýchání se zlepšovalo, ale tělo bylo stále ztuhlé.“

„Viděl jsem se, jak mě několik lidí pozvedá. Měl jsem na sobě svoje kalhoty a šaty do kterých mě oblékli. Vedli mě dovnitř haly, ve které bylo více jak dva tisíce lidí. Když jsem se rozhlédl okolo, tak lidé, když mě viděli, začali křičet a plakat. Někteří chválili Boha. Nechápal jsem, co se děje. Později mi řekli, že jsem vstal z mrtvých. Když jsem byl v nebi, zdálo se mi, že jsem tam nebyl déle jak patnáct minut. Nechápal jsem, proč tito lidé říkají, že jsem byl mrtvý tři dny. Ptal jsem se manželky, co se děje a její odpověď byla, abych byl potichu, až přijdeme domů. Přivezli mě domů společně s mojí manželkou 2. prosince 2001. Když jsme byli o samotě v obývacím pokoji, zeptal jsem se jí: „Co se to děje? Co to lidé říkali o té rakvi a o márnici?“ Pak se mi manželka podívala na místo, do kterého mi majitel pohřebního ústavu vpíchl chemikálie a řekla mi: „Táto, víš o tom, že jsi byl v márnici po tři dny? Poté mi ukázala můj úmrtní list.“

ST. EUNICE'S CLINIC		
103 Orlu Road, Akwakuma Owerri.		
Name	Rev. Dan Eke	Age AD
Address	Amaimo - Ileduru.	Sex M
Date	30/11/01	Time
		No P086/01
DATE		
30/11/01	Patient brought in dead at about 11.30 p.m.	
	O/E: Chest: No chest movements No breath sounds.	
	CVS: Pulse Nil Heart sounds Nil.	
	EYES: Eye dilated & fixed.	
	△ DEMISE.	
	Plan: for removal to mortuary	
	JAS	

Úmrtní list Daniele Ekechukwu.

„DEMISE. For removal to mortuary. (Úmrtí. Převzít do márnice)

Daniel řekl, že tyto balzamující chemikálie, (které se vpichují do mrtvol, protože tato márnice neměla chladicí boxy), vycházely z jeho těla ještě dva týdny po jeho vzkříšení. Lidé tyto chemikálie často cítili, a když ho objímali, hned si ucpávali nos.

„Řekla mi, co se stalo poté, co mě převezli do nemocnice, kde doktor potvrdil moji smrt. Použili moderní zařízení, aby zjistili jestli mi fungují životně důležité orgány. Doktor potvrdil, že zkontroloval puls, zornice oka a vše ostatní. Poté co zkontroloval všechny životně důležité funkce těla, potvrdil, že jsem opravdu mrtvý. Dal jim tedy potvrzení, ve kterém se psalo, že moje rodina má moje tělo vzít do márnice. Nneka mi ukázala můj úmrtní list, kde se jasně říká: „Úmrtí. Převést do márnice.“

Jak už si asi dokážete představit, pastor Daniel velmi zdůrazňuje ve svých kázáních potřebu odpustit těm, kteří se proti nám provinili, aby nemuseli skončit na tom místě, kde málem skončil Daniel.

Je čas aby církve činila pokání, začala chodit v lásce jeden k druhému a ve svatosti, bez které **NIKDO NEUVIDÍ PÁNA!** (Židům 12:14). **NEPOSLOUCHEJTE TY FALEŠNÉ UČITELE, KTEŘÍ VÁM KÁŽOU, ŽE NENÍ POTŘEBA SVATOSTI K TOMU, ABYSTE MĚLI VĚČNÝ ŽIVOT!**

Ježíš varoval před tím, že pouze ti, kteří konají vůli Jeho Otce vejdou do království nebeského (Matouš 7:21) Neposlouchejte ty falešné učitele, kteří vám říkají, že když jste jednou spaseni pak jste spaseni navždy! Ježíš jasně varoval své učedníky před peklem: (Matouš 24:42 – 51) „Proto bděte, neboť nevíte, ve kterou hodinu přijde váš Pán. Vězte však, že kdyby hospodář věděl, ve kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a nenechal by ho prokopat se do jeho domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, o které netušíte.“ "Kdo je tedy ten věrný a moudrý služebník, kterého jeho pán ustanovil nad svým služebnictvem, aby jim dával pokrm v patřičný čas? Blaze tomu služebníku, kterého jeho pán při příchodu zastihne, že tak jedná. Amen, říkám vám, že ho ustanoví nad vším svým majetkem. Kdyby si však ten zlý služebník v srdci řekl: „Můj pán mešká se svým příchodem, a začal by bít své spoluslužebníky a jíst a pít s opilci, tehdy přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou nezná, a oddělí ho a určí mu díl s pokrytci. Tam bude pláč a skřípění zubů."

Pokud očekáváme, že Bůh odpustí i nám, musíme i my odpouštět ostatním. Jste připraveni postavit se před Ježíšem Kristem bez viny a čistí?

„Jestliže však neodpustíte lidem jejich přestoupení, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení.“ Matouš 6:15

„A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se proviňuje proti nám.“ Lukáš 11:4

„Já vám však pravím, že každý, kdo se hněvá na svého bratra bez příčiny, propadne soudu. Kdo by řekl svému bratru: „Hlupáku“, propadne veleradě. Kdo by řekl: „Blázne“, propadne ohnivému Gehenně.“ Matouš 5:22

„Kdyby si však onen zlý otrok řekl ve svém srdci: „Můj pán dlouho nepřichází“ a začal by bít své spoluotroky, jíst a pít s opilci, tu pán onoho otroka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou nezná. Oddělí ho a určí mu úděl s pokrytci. Tam bude pláč a skřípění zubů.“ Mat. 24:48-51.

